

SOSIALURIN

Prentsmiðjan á Heysbreyt
tlf. 1820

Blaðstjórn:
Villi Sørensen
tlf. 5479 — Klakksvík
Jákup Lindenskov
tlf. 2209 — Tórshavn

10 miljónir í afturhond

MEÐAN fólkalokksmenn og sambandsmenn, seinri eisini sjálf stýrismenn ráddu fyri borgum, í tíðarskeiðinum frá 1950 og fram til 1959, kom okkara sosiallógáva stórliga í afturhond. Javnaðarflokkurin royndi at koma hesi bakstreman til livs ella í tað minsta at bota verstu brekini; men hetta gav eingi størvegis úrslit. Einstakar hækkingar vóru gjørdar; men sjálfvur grundarlagið var hitt sama óbroytt. — Tjóðveldismenn boðaðu frá, at teir kundu ganga við til »at bota um verstu brekini í sosiallógávu«. Á henda hátt komu afturhaldflokkarnir at standa sterkir mótevíg einum heldur illa mannaðum javnaðar flokki.

FLOKKURIN gavst tó ikki á hondum, men royndi at troðka á. Í 1956 setti javnaðarflokkurin uppskot um fólkapensjón og annars aðrar neyðugar broytingar; men afturhaldflokkarnir vildu einki hoyra um slíkar størvegis sosialar ábøtur — teir feldu uppskotið, sum varð endurtikið í 1957. Hesa ferð gingu afturhaldflokkarnir við til at kanna málið — nú nærðaðist valið í stórum. Men kanningar vóru óngar gjørdar; uppskotið havnaði í onkrari skriviborðsskuffu í Tinganesi, og har varð tað liggjandi, til valið hevði verið og landsstýrið kom undir javnaðarleislu.

SOSIALT vóru vit tá komnir stórliga og langt í afturhond; men nú eydnaðist tað at fáa framtíð lóginar um fólkapensjón, avlompensjón, einkupensjón, barnaforsorg og serforsorg. — Hetta vóru óvurstór framstig í mun til tað, ið verið hevði frammanundan — til tað afturs komnu sosiallógávu, ið afturhaldstýrið saman við tjóðveldisflokkinum ikki vóru sinnaðir at broyta — kanska bota um verstu brekini.

VIT SÓGDU beinanvegin, sum henda sosiallógáva varð sett í verk, at vit als ikki høvdu vunnið á mál. Eitt grundarlag var lagt, og nú ráddi um at byggja víðari, eingin steðgur mátti koma í, vit skuldu royna at halda okkum til hitt besta í Norð-anlondum.

HETTA kom at verða annarleis. Í 1963 kom afturhaldið aftur til rúðurs, og enná betur forir fyri at forða einari víðari og skjótari útbygging av sosiallógávu, tí nú vóru tað allir teir sokallaðu »sjálfstýrisflokkarnir«, ið skipaðu landsstýrið, og sum rímligt er, bar nú betur til at halda aftur, tá hesir ikki so væl kundu fara at skuldseta hvønn annan fyri bakstreman. hóast »14. september« einstakar ferðir hevur talað um, at hetta landsstýrið fyrst og fremst forði »sambands- og aftur haldspolitikk«.

HVUSSU NÓGVAR miljónir vit komu í afturhond í tíðarskeiðinum 1950—59, skal her vera ósagt; men tað er ið hvussu er eitt stórt tal av miljónum krónum.

NÚ VITA VIT — sambært orð lógmannsins — at vit í fyrstu syftu eru komnir 10 MILJÓNIR KRÓNUR í afturhond á sosiala økinum. Hugsdið tykkum 10.000.000 krónur. So djúrt hevur tað verið hjá gomlum, avlommum, sjúkum, einkjum og øðrum treingjandi at hava havt hetta vanlukku »sjálfstýrislandsstýrið«. 10 milj. krónur í afturhond eftir sløkum fyra árum. Syrgiligt, men sætt. Er tað lógið, at fólki vilja rista »sjálfstýris-okið« av ser?

P. M. DAM, fólkatingsmaður, reisti málið um broytingar í fólkatínginum. Hákon Djurhuus, lógmaður, legði málið fyri tingið eftir áheitan frá J. O. Krag, forsetisráðharra, sum gjørdi vart við, at P. M. Dam hevði reist málið í tinginum. Tí setti sosialmálaráðharrin danski eina nevnd at kanna sosiallógávu, og nevnd danska ráðharrans er nú komin við einum uppskoti um ymiskar ábøtur, sum nú eru lagdar á tingi.

VÆL ER hetta dekaní seint — fleiri ár ov seint — men tað er kortini at gleðast yvir, at tað hóast alt ber til at fáa afturhaldið á gildi. 10 milj. krónur í afturhond er eitt stórt lið á sosiala garðinum; men tað ber til at laða uppi tað. So er bert at vóna, at tilíkt ikki verður at henda aftur!

ORÐIÐ

— Men er Kristus ikki risin upp, tá er trúgv tykkara til einkis, tá eru tit enn í syndum tykkara.

— Tí at líkasum øll doyggja í Ádami, soleiðis skula eisini øll verða gjørd livandi í Kristi.

(1. Kor. 15,17,22.)

Tað talast í bibliuni um deyða á ymiskan hátt. Harrin sigur frá Ádam, at á tí degi, hann át av kunnskapartrenum, skuldi hann doyggja deyðan.

Her er meint við sálardeyðan, sum Jesus eisini talar um, tá ið hann sigur við mannin, sum bað um loyvi at fara heim at jarða faðir sín:

»Lat tey deyða jarða tey deyðu, men far tú og boða Guds ríki.«

— Og tað talast um at doyggja sjálvur, — at Guds-lívið kann trívast.

Menniskjað er so djúpt fallið, at syndin og deyðin hava yvirtakið og kóva nær góðu krefturnar.

Jesus doyði, fyri at vit skulu liva og fáa kraft til at doyggja frá okkara egna og sigra yvir tí ónda.

Hann doyði fyri øll, at tey, sum liva, ikki longur skulu liva fyri seg sjálvum, men fyri Jesus.

Vit eiga vón um ævigt liv, tá ið hin líkamligi deyðin, sum líknað við svøvnin, hevur gjørt skilnað millum líkam og anda. Hann er sanniliga einki annað enn ein svøvnur fyri teimum, sum hava lært dagliga at doyggja frá syndum og óndum lystum.

Eg trúgvi, at tann, sum avnoktar seg sjálvum og eigur lívið í Soninum, ikki skal óttast, tá ið hann skal fara úr heiminum.

P. S.

andstöðan — fólkalokkurin og tjóðveldisflokkurin hevði lítið og einki at finnst at, og enn minni at seta nakað upp ímóti hesum.

Tjóðveldisflokkurin royndi seg sum »vanligt við ósing og rumbli — hesi ferð var tað serstakliga hervaldi og deyðarevringin; men fólki kundu muruna og lyndið í hesum flokki frammanundan, so lítið rein við, tá valt var, ja, flokkurin tapti nógv — ikki færri enn 2,4 %.

Tann stóra broyting kom í, at allir flokkar samdust um at halda javnaðarflokkin úttanfyrri stýrið, hetta eydnaðist, tá hin avgamli sjálfstýrisflokkurin vildi aftur á hin kolsvarta afturhaldsbásin.

Vit finga so hinar málreystu sjálfstýrisflokkarnar til ræðið — sjálfstýrisflokkarnar, ið einki sjálfstýri hava fram.

Nú fara somu »sjálfstýrisflokkar« ivaleyst aftur at agitera fyri »sjálfstýri«; men teir verða sjálvandi til turran látur aftaná í fyra ár við mesta sjálfstýrisloysi, ið mann hava rítt her á landi í nýggjari tíð. — Alt sjálfstýri, ið higartil er vundið, er vundið av javnaðarmonnum og samgongumonnum hansar. Skal meira sjálfstýri vinnast er bert eitt at velja: JAVNAÐARFLOKKIN!!!

Licitatióin

Vegna Føroya Maskinskúla verður útboðið í almenna licitatióin hesi arbeiðir viðv. elektroteknisk laboratorium.

1. Hita og sanitet innleggingin
2. El-innleggingin.

Frágreiðing, treytir og tekningar fáast til láns hvør sær, móti kr. 100,- í veðhaldi frá skrivstovu okkara, Tinghúsvegur 13.

Tilboð í afturlatnum brævbjálva verða at lata á skrivstovu okkara í seinasta lagi mikudag 17. august 1966 kl. 12,00 og verða tey innkomnu boðini tá opnað undir hjáveru teim bjóðandi.

Tórshavn, tann 4. august 1966.

LAMHAUGE & WAAGSTEIN
Projekterings- og byggifelag.

Drongur

15—17 ár fær pláss. Vaksandi løn eftir avtalu.

GRAFIA

(Komið ella ringið frá mánaðegnum)

6 gentur

fáa pláss at salta sild á Norðfjórðinum beinanvegin.

Fri ferð báðar vegir. Góðaíbuð við atgongd til køk, bað og w.c.

Nærri við at venda sær til Tlf. 2003.

Smáfok

Tá ið lógmaður hevði talað ólav-sökudag og reksað upp alt, ið var fingið og kom at verða fingið av socialum, vinnuligum og mentunarlígum góðum við hjálp av samvinnu við Danmark, letur í Sigurð Joensen við ein javnaðarmann:

»Hetta er gull vert!« Hann lyfti hondina upp við talu lógmannsins.

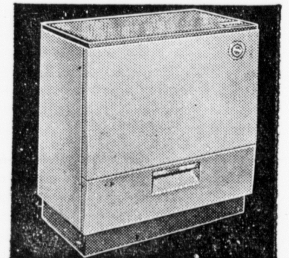
Ein tjóðveldismaður er saman við javnaðarmanni, og tala teir politikk.

Javnaðarmaðurin spyr hann um, hvussu hann vil greiða flokjluna, um teir tóku loysing í dag.

»Tvætla ikki!« helt loysingarmáðurin fyri. »loysing er nakað vrov! Sjálvandi skulu vit pressa danir fyri so nógvan pening, sum

vit eru mentir at fáa úr teimum!« »Nú skilji eg, at ikki er nógv eftir av loysingini«, helt javnaðarmaðurin fyri við henda enntá odda fisk tjóðveldismanna í eini av okkara frægu bygnum.

HESS-O-DAN
den
varme-
rigtige
oliekamin

- dejlig nem varme
 - god økonomi
 - indbygget tank...
- Pf. Valdemar Lützen
Tórshavn — tlf. 1020

viðmerkingar

3 mánaðir til val

Tíðin rennur sum streymur í á — móti vali. Nú eru nærur snøggir 3 mánaðir, til veljararnir aftur fáa orðið og skulu taka støðu til, hvør landsins politikkur skal vera tev komandi fyra árin.

Valorrustan undan seinasta vali var ivaleyst ein av teimum linligu, honum, kundu fara til veljarafjeld-ina og vísa á størstu avreksverk, ið Javnaðarflokkurin og teir flokkar, nakrantíð eru farin fram í Føroy- ið høvdu verið í stjórmarlag við um. Her var einki at misskilja, og